

ÁNH SAO BỒ TÁT

Bao năm gấm một kiếp người
Khổ vui mấy lượt, khóc cười mấy phen.
Sau lưng còn tiếng chê khen,
Chập chùng phía trước gió len bụi mờ.
Nghĩa trang lặng lẽ như tờ,
Khóm hoa thấp thoáng ven bờ xỏ xanh.
Tùng giồng lệ nhỏ tuôn nhanh,
Tùng câu già biệt đã thành thiên thu.
Mảnh đời sương khói phù du,
Lợi danh một thoáng âm u lụi tàn.
Mênh mang bao lá thu vàng
Âm thầm vùi lấp bên ngàn cây khô.
Thương sao người dưới đáy mồ,
Cũng dần tan rã cơ hồ còn chi!
Đêm nghe tiếng đế sầu bi,
Gió than nã nuốt, trăng đi lặng lờ.
Vô thường nào có đợi chờ,
Chỉ trong hơi thở đôi bờ tử sinh.
Gắng tu để xóa vô minh,
Cởi dây phiền não lòng mình an vui.
Đèn trí huệ, bóng tối lùi
Đây tâm tri kiến, đây mùi tịnh hương.
Thuyền từ bát nhã tâm nương,
Pháp-Hoa tụng niệm cúng dường Như Lai.
Di Đà lục tự chẳng phai,
Tây phương Cực Lạc ngày mai ta về.
Đài sen chín phẩm cận kề,
Suối nguồn thanh tịnh Bồ-đề liễu tri.
Hạnh đà viên mãn từ-bi,
Chúng sanh phổ độ khắc ghi không rời.
Rồi đây có Ánh Sao Ngời,
Hành Bồ Tát đạo cứu đời lần than.

Bá-Duy

Mùa đông Melbourne 2012

CHÁU VỀ NƠI CHỐN BÌNH AN

Nhìn đây hương khói lững lờ
Tìm đâu bóng dáng ngầy thơ hôm nào.
Cay cay khóe mắt lệ trào
Lá vàng đang khóc lá nào còn xanh.

Mười bốn năm lướt qua nhanh
Giờ trông tử biệt sao đành! Con ơi!
Gom bao kỷ niệm không rời
Khắc sâu tâm khảm trọn đời nhớ thương.

Bá-Duy

CHỊ ƠI!

Chị viết văn em làm thơ
Chị em kết hợp như tờ giấy thơm.
Vườn xuân nụ nở hoa đơm
Cỏ hương khoe sắc sớm hôm với đời.
Chị ơi! Cuộc sống tuyệt vời!
Chẳng màn quá khứ đã rời khỏi ta.
Tương lai tâm với chi xa
Chỉ cần hiện tại đó là ngày vui.
Tham, sân, si biết đập vùi
Thở hòa thanh tịnh ngửi mùi vô ưu.
Huyền đời liễu nghĩa chữ tu
Chị ơi có bóng thiên thu chợt về.
Chị, em gieo giống bồ đề
Trồng cây nhân ái cận kề Như Lai.

Bá-Duy (Thân tặng chị Diệu Ngọc)

ĐÊM TRUNG THU

Đêm nay bên ánh trăng rằm
Vui sao hình ảnh vụn mầm tuổi thơ.

Trăng thu bàng bạc như chờ
Lời ca tiếng trẻ lượn lơ bên trăng.

Đèn hồng chân bước tung tăng
Lung linh chiếu rọi chị Hằng vui sao!
Đêm Trung thu mãi ngọt ngào
Là hương thơm ngát thấm vào tuổi mây.

Dẫu bao năm tháng hao gầy
Nhớ đêm huyền diệu đọng đầy ánh trăng.

Bá-Duy

DÒNG SÔNG MÙA NẮNG HẠ

Giữ hộ tôi ánh trăng vàng năm cũ
Lúa ngày mùa, xanh phủ cánh đồng xa.
Manh áo nâu bên lời nói thật thà
Lòng chân chất tình đậm đà thôn xóm.
Giữ hộ tôi nụ hoa cao vừa chớm
Thoảng hương thơm trong nắng sớm ngàn cây.
Hót líu lo chim ríu rít gọi bày
Đường tre phủ đó đây người rộn rã.

Giữ hộ tôi dòng sông mùa nắng hạ
Thuở vui đùa thỏa dạ máy chèo lời.
Nước êm trôi tắm mát tuổi vào đời
Nơi thôn dã đẹp ngời bao sức sống.

Giữ hộ tôi mảnh vườn xanh rợp bóng
Tiếng tiêu buồn trầm bổng lẫn trong sương.
Khói lam chiều ôm ấp mái tranh vương
Hồn quê đó tình hoài hương mãi nhớ.

Giữ hộ tôi bến đò ngang buổi chợ
Quang thùng đầy nắng sớm tợ hồng phai.
Chân thoát đi như gánh cả sông dài
Nắng gió keo sơn bờ vai trĩu nặng.

Giữ hộ tôi hàng dừa xanh tỏa đứng
Dầu bao năm chẳng hờ hững người đi.
Giọt nước ngọt trong, mát dạ từ ly
Ôi! Tác quê hương nghìn phương luyện nhớ!
Bá – Duy

ĐƠN THÂN, CHƠI VỚI, GIỮA ĐỜI...

Một mình ở lại chốn đây,
Kề bên nổi khổ, lắt lây ngậm ngùi.
Thời gian trôi mất niềm vui
Kể từ giây phút lấp vùi tử sinh.

Buồn thương đôi bóng riêng mình
Xót xa nhìn chiếc thuyền tình vỡ đôi.
Lặng lẽ ngày tháng đơn côi
Trước sau chỉ có mình thôi, nổi sầu ...

Giờ người cười hạc nơi đâu
Thấu chẳng tôi chơi với sâu biển đời.
Tủi hờn nuốt giọt lệ rơi
Nhớ bao kỷ niệm một thời thăng hoa.

Cánh chim khuất bóng nhạt nhòa
DỌNG, tên người cũ gió hòa thổi than.
Mai đây từng bước dặm ngàn
Trên đường tu tập vẫn mang bên lòng.

Hương xưa của buổi ấm nồng
Nha Trang từ độ tơ hồng kết đôi.
Đến nay giữa cuộc đời trôi
Dụng câu niệm Phật, đành thôi, quên sầu.

Melbourne, tháng giêng, 2017

Bá – Duy (Thân tặng Chị Trương Kim Báu)

ĐUỐC TUỆ SOI ĐƯỜNG

Đâu đây tiếng mõ hồi chuông
Ngân trong chiều vắng nghe buồn không gian.
Bèo mây còn lúc hợp tan
Kiếp người bao chuyến đò ngang sinh phù.
Gió vô thường mãi vụt vù
Thế nhân mờ ảo sương mù vô minh.
Lá rơi từng chiếc lặng thinh
Xa đưa vọng tiếng chày kinh đêm sương.
Sóng trầm luân vô muôn phương
Gắng mau tỉnh thức tìm phương Phật đài.
Nhiệm mầu đuốc tuệ Như Lai
Soi phương tịnh độ ngày mai con về.

Bá – Duy

ĐƯỜNG VỀ TỊNH ĐỘ

Ai rồi có khác gì hơn
Cũng là tro bụi trong cơn lốc đời
Giàu sang tựa hạt sương rơi
Như hoa điểm trắng giữa khơi muôn trùng
Nghèo hèn đến mức tận cùng
Năm nghe thấm lạnh dưới vùng đất nâu
Trăm năm hỏi sẽ về đâu
Dòng đời trôi mãi với màu ly tan
Bao niềm vui vẫn phai tàn
Bao lầu gác ngọc điện vàng khói sương
Than ôi như kẻ lạc đường
Bao nhiêu hung hiểm tầm nương nơi nào
Giữa rừng nguy biến binh đao
Địa ngục ngạ quỷ thét gào gớm ghê
Trí cuồng loạn tâm si mê
Buông tay đánh mất lối về năm xưa
Đèn trí tuệ thấp lên chưa
Để soi sáng kẻ đã vừa thức tâm
Bồ Đề vạn Pháp diệu thâm

Thiền môn mở lối phá làm diệt mê
Từ bi, hỷ xả vẹn bề
Chuyên cần niệm Phật đường về Như Lai
Phủ tay rũ bụi trần ai
Hồng danh chư Phật khó phai trong đời
A Di Đà Phật không rời
Vãng sanh Cực Lạc nương lời Pháp âm
Bồ Tát bạn lữ bên thêm
Ngôi nhà Tịnh Độ nở thêm sen vàng
Bá – Duy

GỞI CHỊ TRƯỞNG BẾP DIỆU ĐẠO (Chị Sáu Dơi)

Nén hương tưởng nhớ đến người,
Ra đi chị vẫn nụ cười an nhiên.
Tâm tư chẳng động ưu phiền,
Bụi hồng trả lại nơi miền phù sinh.

Lìa xa cõi trược u tình,
Bồ-tát bạn lữ bên mình tiêu dao.
Lời vàng Phật Pháp giảng rao,
Hào quang sáng rỡ, áo bào oai nghi.

Chị hòa trong ánh từ bi,
Pháp-Hoa tam-muội chánh tri nhiệm màu.
Sen vàng thân hóa dài lâu,
Trong niềm thanh-tịnh tròn câu Di Đà.

Diệu hương thù thắng tỏa ra,
Chị vui trong cảnh chan hòa tịch nhiên.
Thành tâm chúc Chị mãi viên,
Hưởng niềm vi diệu nơi miền Lạc bang.

Bá-Duy (Viết vào tuần thất cuối của Chị 22/3/2001)

GỞI NGƯỜI Ở LẠI

Dòng đời là chuỗi hợp tan
Sau ngày oan trái chưa tàn oan khiên.
Chập chùng tiếp nối đảo điên
Lệ xưa còn đọng khắp miền hư vô.

Máu xương gìn giữ cơ đồ
Tiền nhân gây dựng cơ hồ lãng phai.
Bốn mươi năm, giấc mơ dài
Thương người nằm xuống u hoài còn mang.

Mai đây tung cánh cò vàng
Tự do tràn khắp thôn làng vui tươi.
Âm no rạng rỡ môi cười
Chứa chan hạnh phúc bên người, cố nhân.

Năm xưa gãy súng một lần
Đến nay tàn cuộc phong trần bể dâu.
Tuyệt sương phủ trắng mái đầu
Kinh qua một thuở rõ màu “SẮC KHÔNG”

Rời khi vào bước mênh mông
Gởi người ở lại tác lòng sắc son.
Bá – Duy

HẠNH NGUYỄN ĐỘ SANH

Mong manh hạt bụi thế trần
Từ nơi vô thi xoay vần đến nay.
Trôi lặn khắp nẻo lưu đày
Mang bao nghiệp chướng sâu dày hóa sinh.

Nay nghe tiếng mõ, lời kinh,
Âm vang chuông vọng, chuyển tình giác vô.
Hằng mình chìm đắm tam đồ,
Cõi mê lục đạo cơ hồ khó ra.

Lên đênh khắp chốn Ta bà,

May thay lục tự Di Đà phát tâm.
Nhiệm màu Phật Pháp diệu thâm,
Tùng dòng Cam lộ nẩy mầm từ bi.

Đèn trí huệ soi bước đi,
Đắm, tham chuyên đôi, sân si giải trừ.
Mệnh mang dìu diệu chân như,
Liễu tâm tri kiến, ngộ từ Pháp Hoa.

Hương lên chín phẩm sen tòa,
Dâng tâm hương nguyện chan hòa mười phương.
Khấu đầu đánh lễ cúng dường,
Chuyên lòng tinh tấn trên đường giác tha.

Mai đây rời khỏi Ta bà,
Tây phương cực lạc nơi ta tìm về.
A Di Đà Phật cận kề,
Hạnh Bồ tát đạo, nguyện thề độ sanh.

Bá – Duy Melbourne, cuối Đông 2012.

HẠT GIỐNG BỒ ĐỀ

Tôi, người trần thế si mê
Trót vui quên cả lối về nhà xưa.
Trăm năm trên chuyến đò đưa,
Trường giang sinh tử vẫn chưa ngược dòng.
Tôi, người trần thế long đong
Đau thương mấy độ lệ hồng đã khô.
Ôi còn đâu một cơ đồ,
Bi thương sụp bởi giặc Hồ dẫm tan.
Tôi, người trần thế lữ làng
Kiếm cung lối hẹn, ngõ ngàng đời trai.
Sầu đeo nặng trĩu đôi vai
Thời gian trôi mãi, chưa phai nổi sầu.
Tôi, người trần thế chìm sâu,
Mộng tàn từ lúc bể dâu rã rời.

Chân mây, góc núi, phương trời,
Chinh nhân lỗ kiếp, xót đời ly hương.
Tôi, người trần thế phong sương,
Đọc đường gió bụi còn vương dặm ngàn.
Nghiêng vai có tiếng thu tàn,
Khung trời chớm lạnh lá vàng rơi rơi.
Tôi, người trần thế thất thời,
Lệnh hàng buông súng, nát đời chinh nhân.
Trắng tay giữa cuộc phong trần,
Ôi! Đời lỗ vận muôn lần đắng cay.
Tôi, người trần thế lưu đày,
Cố hương vời vợi, chiều nay thấy buồn.
Gió mưa từng hạt nặng buông,
Khơi dòng kỷ niệm trôi nguồn tâm tư.
Mai đây rồi phải giã từ,
Lòng trần rũ sạch, cõi hư trở về.
Mang theo hạt giống Bồ-đề,
Nương nhờ Phật lực cận kề Như Lai.
Di Đà lục tự chẳng phai,
Từ bi tế độ khắp loài chúng sanh.
Huyền không vẫn sắc tinh anh,
Tịnh như bất biến, thuận thanh chẳng rời.
Hạnh Bồ-tát đạo sáng ngời,
Thong dong khắp cõi giúp đời trầm luân.

Cuối Đông, Melbourne 2012-08-08

Bá – Duy

HOA VÔ THƯỜNG

Gẫm bao thế sự lẽ thường
Đổi đen thay trắng so lường hơn thua.
Hôm nao con bước đến chùa
Tiếng chuông tỉnh thức thay mùa đạo tâm.

Nhiệm màu sao! Những diệu âm
Lời kinh tiếng kệ âm thầm nở hoa.

Mùi hương giải thoát bay xa
Hòa trong vạn nẻo tỏa ra vô thường.

Thành tâm kính lạy mười phương
Nương câu niệm Phật chẳng vương lụy phiền.
Tựa hồ lòng vắng tịch nhiên
Giọt bồ-đề âm triền miên ngọt ngào.
Bá-Duy

HỒI CHUÔNG CẢNH THỨC

Mưa rơi nặng hạt vô thường
Mưa quên có kẻ bên đường co ro.
Thân gầy chẳng đủ ấm no
Còn bao hui quạnh đời cho muôn trùng.

Thương sao thân thế não nùng
Khổ thay cho kiếp bần cùng tha nhân.
Phải chằng tiền kiếp xoay vần
Gieo nhân, gặt quả ai phần nấy thôi.

Đường trần nào có xa xôi
Giòng đời tuôn chảy cuốn trôi đầu ngờ.
Bể khổ chìm đắm mịt mờ
Tử vong khổ não luôn chờ bên ta.

Hồi chuông cảnh thức vang xa
Soi đường đuốc tuệ dẫn ra mê lầm.
Lời vàng Phật Pháp diệu thâm
Đưa nhân sinh khỏi u trầm bể dâu.

Vị giải thoát thật nhiệm mầu
Sớm công tu niệm mai hầu độ sanh
Bá-Duy

HỒI GIA PHẬT ĐÀI

Mật mờ mây trắng phủ ngang
Lần theo gió núi vắng ngàn phong linh.
Chợt nghe có tiếng chày kinh
Bỗng nhiên tâm thức thấy mình trắng tay.

Trăm năm bụi ngọt đắng cay
Trở về cát bụi chẳng hay còn gì.
Khẩu đầu trước đấng Đại Bi
Dốc lòng gột rửa tham si mê lầm.

Lần trong Phật Pháp diệu thâm
Chuyên lòng trì niệm hồng âm Di Đà.
Nguyện khi rời cõi ta-bà
An nhiên buông xả hồi gia Phật Đà.
Bá – Duy

HƯỚNG VỀ TỊNH ĐỘ DI ĐÀ

Chiều buông nắng nhạt dần rơi,
Thong dong bước giữa chợ đời mênh mang.
Tiếng cười, tiếng khóc, tiếng than,
Tiếng u uất nghẹn, khiến càng thê lương.

Dòng đời là chuỗi kết vương,
Ẩn tàng sinh diệt, nấu nướng chập chùng.
Dậm trường thiên lý lao lung,
Lần trong nắng bụi, vui cùng gió mưa.

Thế nhân chìm đắm say sưa,
Chút men đục lặc đâu vừa khổ đau.
Mật mờ kẻ trước người sau,
Trẻ già dặt dứu kéo nhau vô thường.

Rít gào ngọn gió tai ương,
Trùng trùng bề khổ khó lường bão giông.
Giật mình tỉnh giấc mơ “KHÔNG”,
Tìm trang Phật pháp để lòng an nhiên.

Lắng tâm soi bóng cửa Thiền,
Câu kinh, bài kệ, đất miền Lạc bang.
Hồi chuông, tiếng mõ âm vang,
Quyện vào sâu thẳm, không gian an bình.

Di Đà lục tự diệu thính,
Tín sâu, nguyện thiết, tâm linh hiển bày.
Pháp-Hoa trì tụng đêm ngày,
Đổi tâm chuyển giác độ rày chúng sanh.

Từ bi kết đủ duyên lành,
Tây phương cực lạc viên thành mai sau.
Bồ tát bạn lữ bên nhau,
Hành thâm công đức thể lầu vô dư.

Đèn tuệ giác, tánh chân như,
Mênh mông vô tận kết từ tâm KHÔNG.
Sắc, không, không sắc tương đồng,
Vô sanh, vô diệt, ngại không có gì.

Khâu đầu trước đấng Từ bi,
Hương về Tịnh độ khắc ghi không rời.
Nguyện mai này ánh sao rơi,
Giúp trong bể khổ giảm đời khổ đau.

Tiết đầu Xuân Melbourne 2012.

Bá Duy

HƯƠNG XUÂN Ý ĐẠO

Tâm sầu lắng những mùa xuân cũ
Trí nhủ thầm đã phủ thời gian.
Có quên đi những trái ngang
Bỏ câu danh lợi, xóa tan não phiền.
Đường thế nhân gắn liền đau khổ
Bể trầm luân lệ đổ nào vui.

Trắng tay khi bỏ cuộc đời
Chìm trong sáu nẻo chơi voi lạnh lùng.
Đường luân hồi chập chùng mê đắm
Nghiệp mang theo nào sấm gì hơn.
Mịt mờ đâu biết giả chơn
Nẻo mê chìm đắm từng cơn đọa đày
Nói sao hết, tỏ bày sao thấu
Ruột gan dường như nấu như nung.
Ngục sâu đau đón chập chùng
Bi ai nổi khổ tận cùng thảm thương.
Mau khẫu đầu tìm nương Phật lực
A Di Đà đúng thực vãng sanh.
Tây phương Cực lạc an lành
Giữ câu niệm Phật mãi dành trên môi.
Ao Thất Bảo vun bồi công đức
Liêu hoa đài tâm thức viên khai.
Tùng lời Phật Pháp bên tai
A Di Đà Phật, Như Lai ta kê.
Giữ chánh niệm nguyện về bến giác
Quả Bồ Đề độc các chúng sanh.
Từ đây Phật Quốc sẵn dành
Niệm Phật tam muội viên thành hạnh tu.

Bá-Duy

KHÚC HÁT NGÀN ĐỜI

À ơi, tiếng Mẹ hát ru
Nhẹ như sương khói mùa thu trên ngàn
Êm đêm dìu dắt mệnh mang
Tròn bao nhiêu giấc thên thang tuổi hồng.

À ơi, tiếng Mẹ thom nồng
Mát hơn giòng suối từ lòng đất sâu.
Trải bao mưa nắng dải dầu
Nhọc nhằn cho đến mái đầu tuyết sương.

Mẹ đà gọi trọn nguồn thương

Bao tình nhưng nhớ về phương xa mờ.
Đứa con viễn xứ bơ vơ
Chờ bao lâu nữa ngày mơ tương phùng.

Nơi đây nắng hạ bập bùng
Thiếu hoa phượng đỏ, vắng cung ve sầu.
À ơi, tiếng Mẹ dài lâu
Tìm con vọng mãi từng câu ru mềm.

Lòng mơ giây phút êm đêm
Mẹ hiền tựa cửa, bên thềm chiều rơi.
Cho con uống ngọt từng lời
À ơi, tiếng Mẹ ngàn đời ru con.

Hè 2016 **Bá – Duy**

KỶ NIỆM 10 NĂM ĐẠO TRÀNG KINH HÀNH NIỆM PHẬT

Mười năm tựa giấc mơ qua
Đạo tràng ngày mới bước ra kinh hành.
Giờ mong nguyện lớn sớm thành
Lìa mê, tâm giác quả lành sớm viên.
Xoa tay rũ hạt bụi phiền
Nhẹ nhàng tâm thức đến miền lạc cư.
Hốt nhiên đọng lại tâm Như
Bên đài sen báu, đức Từ Như Lai.

8/2016 – **Bá-Duy**

LỜI CẦU NGUYỆN ĐÊM GIAO THỪA

Lắng lòng theo tiếng chuông ngân
Từng câu niệm Phật chuyển dần trong tim.
Nguyện sao biển lặng sóng im
Tám phương thế giới cầu tìm bình an.

Nơi nơi thoát cảnh lâm than

Hiểu điều nhân quả tiêu tan não phiền.
Lời vàng Diệu Pháp tịnh nhiên
Chuyển tâm để thấy vô biên đạo mầu.

Từ bi hỷ xả làm đầu
Cửa huyền vi giúp qua cầu giác mê.
Mai đây chỉ một lối về
Tây phương Cực Lạc cận kề Như Lai.

Bá-Duy (Xuân Đinh Dậu 2017)

LÒNG ÊM TỰA CÁNH MÂY CHIỀU

Chị ơi có đóa sen hồng
Sáng nay đã nở giữa lòng ao sâu.
Cánh hoa phơn phớt khoe mầu
Tỏa hương trong gió buổi đầu ngày sang.
Bình minh nhẹ tỏa mênh mang
Có tia nắng sớm dịu dàng bên hoa.
Lòng em chợt ngỡ chan hòa
Không gian đang chứa một tòa tịch nhiên.
Lâng lâng tựa cánh mây hiền
Âm thầm khẩn nguyện khắp miền Như Lai.
Độ trong muôn nẻo vạn loài
Chúng sanh Phật tánh hiển hoai tâm linh.
Thế nhân chan chứa ân tình
Nơi nơi khắp nẻo thanh bình reo vui.

Bá - Duy

MỘT LẦN GẶP GỠ

Vui sao gặp mặt hôm nay
Giữa lòng đô thị, uống say một lần.
Nghênh vai, bạt áo phong trần
Tình thâm, bạn thiết sáng ngàn trong tim.
Mai khi lộng gió cánh chim
Ngàn phương viễn xứ, vẫn còn cố nhân.

8/2016 – **Bá Duy**

MƯỜI NĂM TA CÓ CÒN CHẴNG

Sợ thay bước của thời gian
Xuân tươi, Hạ nóng, Thu vàng, Đông rơi.
Mảnh đời rồi cũng tả tơi
Dấu bao mộng ước tuyệt vời trong tay.
Có rồi, cũng chấp cánh bay
Bụi hồng trả lại, buồn thay kiếp tằm.
Giòng đời tuôn chảy âm thầm
Ẩn tàng bao tiếng thét gầm thiên thu.
Mê, lầm sáo nẻo âm u
Chìm trong khói tỏa, mịt mù lối sương.
Hư không ôm lấy vô thường
Mười năm nữa phải chặng đường ngút xa
Hay trong một bước quan hà
Ôi! Người thiên cổ, còn là hư vô.
Trắng tay còn, mất cơ đồ
Lẫn trong tiếng gió mơ hồ lung linh.
Vẳng nghe có tiếng chày kinh
Âm vang niệm Phật, bóng hình Như Lai.
Vãng sanh qui hướng liên đài
Tâm hòa pháp giới, hình hài vô biên...
8/2016 – **Bá-Duy**

NGÀY TU CẢNH NÚI BÊN HỒ

Sáng nay gió sớm thu kè
Cánh mây lơ lững bay về phương nao.
Núi êm, rừng vắng thì thảo
Một ngày tu học ngọt ngào thoảng qua.
Chúng "Giác Minh" đặt tên ra
Tròn Bò-tát đạo gần xa hiển trường.
Lời Thầy dẫn nhập khai chương
Tịnh tu giữa chốn thanh lương núi ngàn.
Nắng buông nhẹ tỏa mênh mang

Lung linh trên lá thu vàng ngấn ngơ.
Không gian buông thả sợi tơ
Hòa theo lòng chúng, từng giờ niệm tu.
Hành trì tô đắp công phu
Bước thiền hành chuyển tâm nhu, khí hòa.
Hồng danh lục tự Di Đà
Vô minh đoạn dứt, Ta Bà nhẹ thay.
Bụi trần nào vướng đôi tay
Tây phương Cực lạc đường ngay ta về.
Bồ-tát bạn lữ đâu nề
Có miền Tịnh độ mãi kề bên ta.

Bá-Duy

NGƯỜI BẠN MŨ NÂU

Tôi có bạn người trai sương gió,
Dáng phong trần ngày đó còn đây.
Thời gian phủ kín vai gầy,
Niềm đau u uất còn đầy trong tim.
Bao kỷ niệm khó tìm quên lãng
Áo hoa rừng đâu quản gian lao.
Mũ nâu tỏ mặt anh hào,
Hiên ngang dấn bước đường vào tử sinh.
Đời chinh nhân hiến mình cho nước,
Chôn sa trường xông lốt hiểm nguy.
Rừng xanh, núi thẳm còn ghi,
Chiến công rền khắp, tiếc gì đời trai.
Chiều dừng quân, sồn phai áo trận,
Cánh rừng thưa kéo tận đồi xa.
Chiến hào xương lạnh buốt da,
Tùng đêm chong mắt tìm ra bóng thù.
Thét “xung phong” mờ lu khói súng,
Xả thân này đâu núng lòng son.
Kiếp phong sương dầu mắt còn,
“Biệt-Động-Quân, Sát” chẳng mòn dạ kiên.
Một ngày sầu lửa thiêng chợt tắt,
Phủ trời tang, giăng mắc nghiệt oan.

Lệnh súng bùng, cuộc chiến tàn,
Thương người lỗ vận dậm ngàn lao lung.
Thân xác xơ tận cùng cơ khô,
Tù lưu đầy khắp chỗ xa xôi.
Núi rừng Việt Bắc mây trôi,
Sương lam mờ núi nhớ hồi kếng vang.
Giòng đời vẫn mệnh mang ngày tháng,
Quê hương tìm đâu đáng thuở xưa.
Mộng đời tàn giữa gió mưa,
Nhìn chân mây vắng, lòng chưa nguôi sầu.
Bao nhiêu năm nhạt màu hương cũ,
Thương người vùi cỏ phủ bờ lau.
Gọi tên chiến hữu năm nào,
Gởi theo tiếng gió câu chào cố nhân.
Nén lung linh, ôi! Lặn vĩnh biệt!
Người đi vào trung liệt ngàn khơi.
Áo hoa chiến sử rạng ngời!
Lưu danh muôn thuở một thời dọc ngang.

Bá-Duy

Melbourne, Đông 2012.

NHỚ MẸ

Mẹ hiền tuổi đã chiều hôm
Bước chân già yếu lưng lom khom còng.
Tháng năm nặng trĩu chất chồng
Đội bao sương gió nặng lòng lo toan.

Tùng con thơ tiếng nhật khoan
Trong vòng tay mẹ cru mang miệt mài.
Tảo tần áo bạc mòn vai
Công đầy ơn thấm tựa hai biển trời.

Con nay đất lạ mù khơi
Làm thân lữ thứ một đời ly hương.
Vời trông quê mẹ mà thương

Ngàn trùng ước mộng chặng đường đoàn viên.

Bỏ sau lưng những niềm riêng
Bên mẹ để thấy thiên miên ngọt ngào.
Bá-Duy

NHỮNG ĐOẢN THƠ MÙA PHẬT ĐẢN

Tuổi thơ cũng đã tỏ tường
Hiểu câu nhân quả, rõ đường thiện nhân
Chúng em múa hát góp phần
Mừng ngày Phật đản giáng trần độ sanh.

Hương về xứ Phật vui thay
Lòng người Phật tử hôm nay rộn ràng
Mừng ngày Phật đản huy hoàng
Tìm đường giải thoát xé màn vô minh.

Mùa Phật đản nở hoa giác ngộ
Đấng cha lành cứu độ chúng sanh
Muôn điều phiền não tan nhanh
Bụi trần chẳng vương lợi danh đầu mang.
Bá-Duy

NHỮNG ĐOẢN THƠ VỀ CHÙA

Cảnh chùa thanh tịnh tư bề
Về đây tâm khởi Bồ đề an nhiên
Tiếng chuông ngân, vọng vô biên
Tâm tư như gởi khắp miền hư vô.

Mỗi khi chân bước đến chùa
Lòng như thoáng đảng có mùa Xuân sang.
Đường trần lấm nẻo gian nan
Lắng hồn chuông điểm, dường tan muôn phiền.

Chân thành một nén tâm hương

Nguyện cầu dâng đến mười phương Phật trời
Độ an bá tánh sớm rời
Xa lìa mê chấp, sống đời tỉnh tu.

Đêm đêm ngắm ánh sao trời
Trong bao la vẫn đời đời, chuyển xoay
Đời đời ta mãi lặn quay
Chập chùng sinh tử, đời thay vô thường.

May nhờ đuốc tuệ soi đường
Đầy miền Tịnh độ, Tây Phương Di Đà.
Cảnh chùa ở mãi xa xôi
Thương ngoài ngàn dặm núi đồi lạnh sương
Đêm nay Phật tử cúng dường
Duyên lành đời chút lót đường hạnh tu

Chân trời rộng mở đường đi
Áo vàng quyện gió từ bi bên Thầy
Đạo tràng đang được khởi xây
Giữa vùng tao nhã, trời mây giao hòa.
Bá-Duy

NỖI BUỒN CỦA CHỊ

Chị ơi, em biết chị buồn
Tuy hoa môi nở nhưng luôn ngậm ngùi.
Chị như đánh mất ngày vui
Chỉ còn quá khứ đã lùi trong mơ.

Hôm qua thấy chị thần thờ
Dáng như cành liễu bên bờ chiều sương.
Chị buồn thấy thật là thương
Nhưng không thể trở lại đường cố nhân.

Nắm tay trên bước phong trần
Chia niềm hạnh phúc, chung lần khổ đau.
Dòng đời tuôn chảy qua mau

Để người mắt lệ buồn lau cuộc tình.

Chập chùng tiếp nói điều linh
Mắt còn theo cuộc ba sinh nao lòng.
Chị ơi, giữ một niệm KHÔNG
Bởi VÔ THƯỜNG khép tròn vòng thế nhân.

Duyên kia tan hợp bao lần
Chút tình say đắm cũng ngàn ấy thôi.
Giữ câu Chánh Niệm đây rồi
Chị ơi sẽ thấy chữ TÔI mỉm cười.

Hoa nhân ái nẩy mầm tươi
Chuyển dần tâm thức thành người khôì nguyên.
Bồ đề gieo ruộng phước duyên
Trọn niềm hạnh phúc của Huyền khai tâm.
Tiếng chuông, nhịp mõ, hương trầm
Nhiệm màu xả bỏ mê làm, chị ơi!
Bá-Duy (thân tặng chị Trương kim Báu)

TAY NÂNG HẠT GIỐNG BỒ ĐỀ

Ra vào sắc sắc không không
Nhận ra chân tánh, tìm trong chính mình.
Bạt ngàn sóng lớp điều linh
Chìm theo gió cát lặng thình nổi sâu.

Năm xưa tóc mượt xanh màu
Lún sâu chân bước cơ cầu trái ngang.
Vai đeo gánh nặng muôn vàn
Lòng luôn mơ tưởng đến ngàn lợi danh.

Đến khi mộng vỡ tan tành
Sức tàn chân mỗi nào dành riêng ai.
Trót thân thế chấp mượn vay
Vấn vương chi để u hoài khổ chưa?

Xả, buông như gió nhẹ đưa
Thân tâm tịnh lắng, ngàn xưa lộng về.
Tay nâng hạt giống Bồ đề
Quê hương Tịnh độ mãi kề Như lai.

Sáng ngời bên đóa liên khai
Mười phương thế giới hình hài hóa thân.
Tánh không trùm khắp vô ngần
Hành Bồ tát đạo vạn lần phù sinh.

Bá-Duy 9/2016

TÀN CƠN CHIẾN CUỘC

Trưa nồng nắng đỏ như nung
Lửa cơn nắng hạ cháy bùng vỡ tan.
Thân đà trót gởi dặm ngàn
Sá chi gian khổ muôn vàn phải qua.

Ngước nhìn gió bụi mù xa
Vai màu áo bạc tóc pha sương chiều.
Hôm xưa trấn giữ trường kiêu
Khói mù chinh chiến bốc nhiều thê lương.

Hôm qua quân đỏ bên đường
Hôm nay tan rã về phương trời nào.
Ngước nhìn lên mảng trời cao
Tàn cơn chiến cuộc xiết bao ngậm ngùi.

Nỗi trôi thân thế dập vùi
Đọa đày năm tháng ngày vui đâu còn.
Chỉ còn hai chữ sắt son
Giữ cho phải đạo để tròn phận trai.

Nhìn quê khắc khoải u hoài
Niềm đau của kẻ lạc loài tha phương.
Đời lữ thứ thâu đêm trường

Muôn trùng bấn lạ còn vương tác lòng.

Bá-Duy

THOẢNG QUA TỪNG GÓC MẢNH ĐỜI

Thoảng qua từng góc mảnh đời,
Phù vân tan hợp một thời đã xa.
Đường trần bụi trắng xa hoa,
Vàng trắng thiên cổ còn pha ngậm ngùi.

*

* *

Một thuở đôi mươi chưa biết gì,
Miệt mài trang sách đợi mùa thi.
Khói lửa binh đao, đèn ƠN nước,
Giã từ áo trắng, khoát chinh y.
Thao trường rèn luyện tắm gió mưa,
Mồ hôi bãi tập buổi nắng trưa.
Mệt như lãnh phạt đêm dã chiến,
Rã rời thân xác, não nùng chưa.
Giữa một ngày thu gió nhẹ nhàng,
Bao chàng trai trẻ nét hiên ngang.
Lấp lánh trên vai đời quan mới,
Đón bước người đi lộng gió ngàn.
Xiết tay thân ái giã từ câu,
Đâu biết ngày sau có đẹp màu.
Hay bước xông pha đũa nguy biến,
Góc trời chinh chiến nở vùi sâu.
Mộng đời tuổi trẻ chí dâng cao,
Mưa nắng trường sa bạc chiến bào.
Khói thuốc xanh xao mùi vương vấn,
Đậm tình chiến hữu sót gian lao.
Bảo tổ tai ương ập đổ về,
Xé lời hẹn ước bước sơn khê.
Ngập trời dâu bể ngày tang tóc,
Ai khóc đời ai chẳng trở về.
Khói lam mờ mịt, núi bên mây,
Dễ biết thời gian trả nợ này.

Phủ trắng đau thương, trời xứ Bắc,
Nhục nhân đói lạnh kiếp tù đây.
Đằng đẵng bảy năm sống ngục tù,
Núi rừng Việt Bắc tựa đèn lu.
Đập đá, đốn cây, rừng muối, vất,
Nhẫn nhục từng phen dưới súng thù.
Vượt ngàn vạn dặm đến thăm con,
Lúc xác thân con đã mỗi mòn.
Công ơn trời biển thêm lần nữa,
Mẹ giúp đời con bớt héo hon.
Câu nói đùa xưa được chứng minh,
Phó thường dân Nam bộ đúng in.
Tự do đâu hỡi, còn hay mất,
Sáng còn tối mất, mấy ai tin.
Vào bước ba đào, chớp biển Đông,
Thưa Mẹ con đi, gửi tác lòng.
Dẫu mấy phương xa, hoài thương nhớ,
Cù lao sanh dưỡng đã dày công.
Lên đên trời nước, tiếp liền nhau,
Mây nước cùng xanh thắm một màu.
Biển lớn bao la dường vô tận,
Thầm ngỡ như là đáy mộ sâu.
Bạn đời bên gối vẫn yêu thương,
Mãi xẻ chia nhau những đoạn trường.
Năm tháng trôi mau đời xứ lạnh,
Tình nồng còn đượm bếp lửa hương.
Hạt giống năm xưa, chợt nảy mầm,
Đã bao tiền kiếp mãi lặng câm.
Hôm nay duyên khởi, nương nhờ Pháp,
Gột rửa soi nhìn lại chữ TÂM.
Phật pháp lời ban rất nhiệm mầu,
Trải bao ngàn kiếp vẫn thâm sâu.
Nhất nhất khắc ghi gìn chánh niệm,
Xóa muôn phiền não, vạn lo âu.
Đây nén hương thành nguyện kính dâng,
Mười phương chư Phật thấm hồng ân.

Mê lầm con chuyển sang bờ giác,
Chiếu phá não phiền tham, si, sân.
Lên đường chánh kiến với hành trang,
Di Đà lục tự mãi miên man.
Chuyên lòng thành ý kiên trì niệm,
Phật quốc Di Đà tiếp dẫn sang.

*

* *

Mai sau liễu ngộ rõ ràng,
Nguyện đem ánh sáng đạo vàng độ sanh.
Nơi nơi phát khởi duyên lành,
Thoát vòng sanh tử, Nhân thành, Quả viên.
Đường Tịnh Độ nở Hồng liên,
Tây Phương Cực Lạc, đây miền vãng sanh.

Bá-Duy

THỦY ƠI LỜI CHÀO VĨNH BIỆT

Thương đời trên bước ly hương
Nợ trần bỗng dứt để vương bao lòng
Muôn nỗi nhớ, vạn niềm mong
Tiễn người vào bước hư không ngàn trùng
Khói trầm quyện tỏa mông lung
Mong sao ấm chút tận cùng thăm sâu
Buồn trông mây trắng ngang đầu
Phù vân muôn thuở nhuộm màu ly tan
Đành thôi rã ghé xẻ đàn
Nghĩ về Phật quốc đạo vàng gắng tu
Rồi khi thành tựu công phu
Hiện nhân giải thoát ngục tù chúng sanh
Chuyển hóa nhân thế tầm danh
Dâng lòng hướng niệm Cha lành Như Lai
Áo sen thất bảo Liên đài
Mười phương Pháp giới kê vai tu trì
Khấu đầu trước đáng từ Bi
Độ cho muôn loại liễu tri Phật màu

Bá – Duy

TIỆC THƯƠNG

Bao năm trở lại chốn này
Bụi thời gian phủ hao gầy tuổi hoa.
Hắt hiu cây lá nhạt nhòa
Gió than mưa đổ lệ hòa cỏ khô.
Người đi chinh chiến dãi dầu
Áo hoa triền sóng tỏa màu hiên ngang.
Mủ xanh trong nắng huy hoàng
Ngực anh lấp lánh đẹp hàng huy chương.
Màu da sạm nắng chiến trường
Nụ cười tươi vẫn nở thường trên môi.
Vào ra chiến cuộc sục sôi
Chí không chùng bước vẫn tôi luyện đời.
Bỗng dưng thét nổ lưng trời
Lui quân bức tử, nát đời chinh nhân.
Lệnh đi vào bãi tử thần
Trời cao, biển rộng. Ôi! lằn nghiệt oan!
Bãi Non Nước, xé tan đàn
Lấp vùi thân xác mộng tàn đời trai.
Tài cao chí xuất cũng hoài
Âm thầm đến cả lạc loài mộ nông.
Bao giờ Tổ quốc ghi công
Đây hồn tử sĩ, huyết hồng liêu thân.
Chiến trường xưa, lấp mộ phần
Nhưng anh sống mãi sau lần ... TIỆC THƯƠNG!
Chân thành dâng nén tâm hương
Giữa lòng đất mẹ còn vương rã rời.
Ngủ yên anh nhé một thời
Người nêu chiến sử rạng ngời mũ xanh.
NGUYỄN XUÂN PHÚC mãi lưu danh
Dáng người võ bị hùng anh đời đời.

(Kính dâng anh linh người anh hùng Thủy Quân Lục Chiến, khóa 16.
VBQGĐL)

Bá-Duy

Melbourne, New Year 2017

TRÊN ĐƯỜNG TỊNH ĐỘ

Im nghe gió núi mây ngàn
Lặng nhìn sóng vỗ, cát vàng biển xanh.
Tiếng chim ríu rít trên cành
Suối tuôn róc rách trong lành buổi mai.

Lòng chẳng gợn, ý không hai
Di Đà lục tự chẳng phai, chẳng rời.
Am tranh an định sóng đời
Bụi trần rũ nhẹ theo lời kinh xưa.

Hương trầm theo gió thoảng đưa
Chuông êm ngân tiếng Phật thừa nhẹ vang.
Không gian trầm lắng mênh mang
Ngàn xưa hưởng vọng như đang gọi về.

Tay nâng hạt giống Bồ đề
Hồi quy, buông xả, nguyện kè Như lai.
Khiết thanh tâm bóng Liên đài
Mười phương Phật Bảo hình hài vô biên.

Bá-Duy (6/1/2017)

VÀNG TRẮNG MIỀN THƠ ẤU

Hôm nay trời đất giao mùa
Tàn thu đông sớm gió lùa lạnh se.
Khung trời mây xám giăng che
Cành xơ xác lá buồn nghe thu tàn.

Lang thang lá úa bên đàng
Gắm ta tựa chiếc lá vàng chực rơi.
Lê thân lữ thứ một đời
Rồi mai vùi dập góc trời quạnh hiu.

Còn chãng nắng sớm mưa chiều
Chạnh niềm cố quận lòng nhiều vấn vương.
Nghìn trùng ôm nỗi nhớ thương
Trăng miền thơ ấu như gương đêm nào.

Không gian ngày cũ xuyên sao
Niềm vui theo cánh diều cao mỗi chiều.
Cánh đồng xưa vọng tiếng tiêu
Gom đầy thương nhớ đọng nhiều tuổi thơ.
Bá-Duy

XUÂN BÊN CỬA PHẬT

Xuân sang thanh thoát đất trời
Hoa đua màu thắm cho đời sắc hương.
Nắng vàng tỏa sợi tơ vương
Gió ru lá tựa lời thương đất lành.
Véo von chim hót trên cành
Xa xa mây trắng xây thành vạn thiên.
Vui xuân bước đến cửa thiền
Chợt nghe Diệu Pháp gắng liền đạo thâm.
Bá-Duy (Xuân Đinh Dậu 2017)

XUÂN BÊN CỬA PHẬT

Đón giao thừa pháo rền vang,
Tiếng chuông chùa điểm mên mang thoát trần.
Múa lân trống giục bao lần,
Đón xuân thơm ngát, trong ngần từ bi.

Đêm nay hương khói giao mùa,
Xuân sang gió nhẹ thổi lửa khóm hoa.
Nguyện sao khắp nẻo an hòa,
Mùi phương chư Phật sáng lò đạo thâm.

Cành mai đượm sắc tươi vàng,
Nắng xuân êm ả phủ tràn khắp nơi.
Thiền môn rộng mở đón mời,
Xuân bên cửa Phật sáng ngời đạo tâm.

Trầm hương tỏa khắp điện đường,
Thành tâm dâng hiến mười phương Ngự Điều.
Nguyện cầu thế giới an tiêu,
Chúng sanh khắp nẻo hưởng nhiều Pháp ân.

Hương vị ngày tết đây rồi,
Mỗi mùa xuân đến bồi hồi con tim.
Bao năm qua vẫn như tìm,
Tuổi thơ xuân cũ ẩn chìm dấu xưa.

Đêm xuân lễ Phật, viếng chùa
Tịnh hương thơm mát giữa mùa Tân-Khai.
Huệ, Lan, Vạn Thọ, cành Mai,
Điện đường rực rỡ, Liên đài uy nghiêm.

Đến chùa học đạo từ bi,
Ra về lòng muôn khắc ghi đôi lời.
Đây tri kiến Phật tuyệt vời,
Chiều nay có chúng tụng thời Pháp-Hoa.

Xuân sang để thấy mai vàng,
Khai tâm để thấy đạo tràng mười phương.
Thế nhân biến đổi vô thường,
Cứu đời chìm đắm, con đường vắng sanh.

Thềm Xuân bên ánh đạo vàng,
Hoa đua hương sắc, nắng tràn thắm tươi.
Gió vui quyện bước chân người,
Êm vang khánh ngọc, tiếng cười Thiền môn.

Nắng Xuân phủ khắp rừng cây,
Lá xanh, chồi lộc đơm đầy cành tươi.

Thiên nhiên đang mỉm miệng cười,
Vọng êm theo gió tiếng mười phương ru.

Hôm nay Xuân trở về rồi,
Mang theo hương sắc núi đồi thêm xanh.
Chợt nghe tiếng hót chim oanh,
Âm thầm khẽ niệm hồng danh Di-Đà.

Chuông ngân vang khắp điện đường,
Lặng tâm để thấy hằng thường tịch minh.
Trăm năm đóm lửa phù sinh,
Giật mình tỉnh thức niềm tin đạo lành.

Bá-Duy

XUÂN NIỆM CỔ HƯƠNG

Xuân có về trên quê tôi không?
Nắng xuân như ướp sợi tơ hồng.
Ươm tóc ai thơm mùi nắng mới
Ươm nồng đôi má tuổi đợi mong.

Xuân có về trên quê yêu thương?
Người em sâu mộng nét buồn vương.
Không gian giăng tím chiều ly biệt
Dứt áo ly hương, cả đoạn trường.

Xuân có về trên quê hương xa
Đất nâu ấp ủ xác mẹ cha.
Mây về cố quận xin cho nhớ
Dâng nén hương nồng, đượm thiết tha.

Xuân có về trên quê cô liêu
Mái tranh uất nghẹn khói lam chiều.
Con đò lặng lẽ âm thầm nhớ
Trên dòng sông cũ vẫn đìu hiu.

Xuân có về trên quê xa xăm?

Góc trời viễn xứ nhớ lặng căm
Hẹn quê một sớm ngày hoan lạc
Vui đón người về với tháng năm.

Bá-Duy

XUÂN XƯA - XUÂN NAY

Mỗi độ mai vàng báo xuân sang
Hoa thắm mừng xuân nở rộn ràng.
Gió mát cho tươi màu xuân mới
Ngày xuân vui rộn khắp thôn trang.

Nắng xuân còn chiếu qua thềm cũ
Đường xưa rêu phủ lối âm u
Cội mai trước ngõ già xơ xác
Ít nở từ khi nát bước thù.

Nơi đây xuân đến sao lòng lộng
Khung trời cánh én liệng hư không
Hương xuân bát ngát tươi màu nắng
Nhấp chén ly hương nát cõi lòng.

Tiếng mõ, lời kinh quyện ngân nga
Chuông chùa êm ả vọng xa xa
Ngày xuân chợt lảng trong niềm tục
Giúp kẻ bừng mê, thức tỉnh xa.

Bá-Duy

Ý NGUYỆN ĐẦU NĂM

Khói hương tỏa khắp điện chùa
Chuông ngân vang điểm nhân mùa xuân khai
Khẩu đầu nguyện đấng Như Lai
Cầu cho khắp nẻo sớm ngày an vui.
Chung vui chia sẻ ngọt bùi
Ươm tình nhân loại đượm mùi liên hoa.
Tiếng cười nhân thế chan hòa

Lạc cư giữa cõi ta-bà trầm luân.

Bá-Duy (Xuân Đinh Dậu 2017)

Áo bay một sớm lên đường
Đặng mùa lửa đạn, chiến trường reo vang.
Cánh chim sắt bước dặm ngàn
Phò nguy, diệt giặc hung tàn cộng nô.
Chung vai gầy dựng cơ đồ
Mây trời Tổ quốc điểm tô không nề.
Khi ra đi, chuyến không về
Âu là trả nợ câu thề "KHÔNG GIAN"

Ngậm ngùi nhìn chiếc Áo Bay
Bao dòng lệ khổ đắng cay dâng tràn.
Ôi! Đành xé mỏng mây ngàn
Nghịệp Bay Bổng cũng lỡ làng đời trai.

Chí muôn phương khép u hoài
Không gian u uất lạc loài chìm sâu.
Bi thương trời phủ mây sầu
Tình nhà nợ nước dãi dầu hờn căm.

Chim xưa gãy cánh âm thầm
Vùng trời oanh liệt thét gầm còn đâu...!!!
